

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประชากรเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ประเทศต่าง ๆ ได้ถือการพัฒนาคุณภาพประชากรเป็นนโยบายหลักของการบริหารประเทศ "กีฬา" นอกจากจะมีบทบาทต่อการพัฒนาคุณภาพของประชากร และเป็นปัจจัยในการเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยแก่สังคมแล้วยังเป็นสิ่งที่สามารถทำให้ประชาชนในประเทศชาติมีสุขภาพสมบูรณ์ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข รัฐบาลของไทยทุกสมัยที่ผ่านมา จึงได้ตระหนักในความสำคัญของกีฬา คือ นอกจากมีนโยบายด้านส่งเสริมกีฬาที่แถลงต่อรัฐสภาแล้ว ยังได้ประกาศนโยบายการพัฒนา กีฬา เป็นนโยบายระดับชาติบรรจุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอีกด้วย เพราะว่าการเล่นกีฬานอกจากจะทำให้ร่างกายแข็งแรงและมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังสามารถช่วยลดความเครียดที่เกิดจากการทำงานเพื่อประกอบอาชีพของบุคคลได้เป็นอย่างดี ดังที่ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2525) ได้กล่าวไว้ว่า "กีฬา" คือ กิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เล่นเพื่อความสนุกสนานและเพื่อแสดงออกซึ่งความสามารถและความสวยงาม ด้วยการเคลื่อนไหวร่างกายในเวลาว่าง ให้เป็นไปตามกฎและระเบียบที่วางไว้ นอกจากนี้แล้ว ความหมายของกีฬาตามเอนไซโคลปีเดียอเมริกา (Encyclopedia Americana, 1967 อ้างถึงใน จรินทร์ ธาณีรัตน์, 2527) ได้อธิบายไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. กีฬา หมายถึง กิจกรรมที่ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน บันเทิง ынยามว่าง
2. กีฬา หมายถึง กิจกรรมประเภทการเล่น (Play) และเกม (Game) ต่าง ๆ โดยเฉพาะ ซึ่งได้แก่กิจกรรมการเล่นประเภทต่าง ๆ ไม่มีกติกามากนักและส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมประเภทที่เล่นในที่โล่งแจ้ง เช่น การแข่งขัน (Racing) การตกปลา (Fishing) การล่าสัตว์ (Hunting) เป็นต้น

3. กีฬา หมายถึง เกม (Game) หรือ การแข่งขัน (Contest) ใด ๆ ที่มุ่งส่งเสริมให้เกิดความสง่าผ่าเผย และความแข็งแรงของร่างกาย รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดผลโดยตรงต่อทักษะของบุคคล (Personal Skills) ด้วย ซึ่งจะเห็นว่ากีฬามีความหมายกว้าง และมีประโยชน์ต่อบุคคลทุกวงการ ดังคำกล่าวของ ฟอง เกิดแก้ว (2527) ว่า

"การกีฬาได้มีบทบาทเกี่ยวข้องกับบุคคลและสถาบันต่าง ๆ ตลอดมาในวงการศึกษ โดยวงการแพทย์ถือว่าการกีฬา เป็นส่วนหนึ่งของการบำรุงรักษาสุขภาพและยืดอายุ ความเจ็บป่วย ในวงการทหารถือว่าการกีฬาเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพของกองทัพ ในวงการการเมืองถือว่าการกีฬาเป็นสื่อที่สร้างมิตรไมตรีอันดีระหว่างบุคคล ระหว่าง กลุ่มบุคคล และระหว่างประเทศ ในทางเศรษฐกิจถือว่าการกีฬาเป็นแนวทางที่ส่งเสริม ให้ประชากรเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น"

การกีฬามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในสถาบันศึกษาทุกระดับ เพื่อพัฒนานักเรียน นิสิต นักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ดังคำกล่าวสนับสนุนของบุคคลสำคัญ ดังต่อไปนี้

ป. มหาพันธ์ (2508) กล่าวถึง "การเล่นกีฬาช่วยสร้างทัศนคติและอุปนิสัยที่ดี เช่น ทำให้คนมีระเบียบ มีวัฒนธรรม และมีน้ำใจนักกีฬา ตลอดจนช่วยในการปรับตัวที่ดีในสังคม เพราะการเล่นกีฬาส่งเสริมให้มีการสมาคมกับบุคคลหลายวงการ"

นอกจากนี้ เกษม สุวรรณกุล (2523) ยังได้กล่าวว่า "นอกจากการศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้ได้ความรู้แล้ว การกีฬายังเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ของนิสิต นักศึกษา เพราะการกีฬาสร้างคนให้มีพละนาถัยสมบูรณ์ มีน้ำใจนักกีฬา และสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ"

ธานี วิจารณ์ลักษณ์ (2523) ได้กล่าวสนับสนุนว่า "การกีฬานับว่ามีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนาคน อันเป็นพลเมืองของชาติทั้งในด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย ฝึกให้คนมีน้ำใจ นักกีฬาและสิ่งที่สำคัญที่สุดของการกีฬา คือ ความสามัคคี"

เปรม ติณสูลานนท์ (2524) กล่าวว่า "รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะพัฒนาคนให้มีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ รู้จักเคารพกฎ กติกา และการเล่นกีฬา ยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดคุณธรรมประจำใจ ความสามัคคี และเป็นเครื่อง สัมพันธไมตรีระหว่างคนในชาติ"

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525) กล่าวถึง "กีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเล่นเพื่อความสนุกสนาน เพื่อแสดงออกซึ่งความสามารถและความสวยงามด้วยการเคลื่อนไหวร่างกายในเวลาว่าง และให้เป็นไปตามกฎและระเบียบที่วางไว้ ทั้งนี้โดยไม่มีหวังผลตอบแทนอย่างอื่น นอกจากผลที่เกิดจากกิจกรรมในตัวของตัวเองเท่านั้น"

นิพนธ์ ศศิธร (2525) กล่าวว่า "แก่นแท้ของการกีฬา และพลศึกษามุ่งสร้างคุณธรรมและสัจธรรมแก่ผู้ปฏิบัติในการกีฬาและพลศึกษาเป็นอย่างมาก ในการเล่นกีฬาต่าง ๆ ต้องรู้จักข่มจิตใจให้เข้มแข็ง อยู่ในระเบียบวินัย อดทนทั้งกายและใจ รู้แพ้รู้ชนะ เป็นการสร้างวุฒิภาวะแก่คนอย่างดี ในการเล่นต้องมีกลยุทธ์และการตัดสินใจอันเป็นทางนำไปสู่ปัญหาซึ่งหมายถึงการหยั่งรู้ดีชั่วได้ด้วยตัวเอง ในที่สุดจะกลายเป็นผู้ไม่กลัวใคร นอกจากกลัวตัวเองคือ ละอายต่อบาป ถ้าหากว่านิสิต นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทุกท่านเข้าใจถึงแก่นแท้ของการกีฬา ความเป็นนักกีฬาที่แท้จริงทั้งก่อนเล่นขณะเล่นและตลอดไปแล้ว ชีวิตจะเต็มไปด้วยความมีวุฒิภาวะ มีสติ มีปัญญา และมีความมองงามรุ่งเรืองแห่งชีวิตตลอดไป"

ปรีดา พัฒนถาบุตร (2526) กล่าวว่า "การกีฬาเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สำคัญยิ่ง เพราะกีฬาทำให้ นิสิต นักศึกษา มีพละนาถัยแข็งแรง มีระเบียบวินัย มีความมานะอดทนเสียสละเพื่อส่วนรวม มีน้ำใจนักกีฬา ไม่เอาัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ตลอดจนสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ การกีฬาปลูกฝังคุณธรรมตามลำดับที่ได้กล่าวนี้ให้เกิดขึ้นแก่ นิสิต นักศึกษาในชาติได้"

ประภาศน์ อวยชัย (2528) กล่าวว่า "ในการที่จะพัฒนานิสิต นักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งกาย วาจา ใจ ได้นั้น การกีฬาเป็นเครื่องมือสำคัญในการที่จะช่วยให้นิสิต นักศึกษาได้ใช้พลังงานในตัว นิสิต นักศึกษา ไปในทางสร้างสรรค์ เกิดความมั่นใจในตนเอง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความมั่นใจ ในการเรียนและเป็นเลิศทางวิชาการ นอกจากนี้ที่สำคัญที่สุด การกีฬายังสามารถพัฒนาจิตใจให้รู้สึกเสียสละ มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนารับใช้สังคม และประเทศชาติต่อไป"

สุบิน ปิ่นขยัน (2530) กล่าวว่า "การกีฬานับว่าเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อเยาวชน กีฬาจะช่วยเสริมสร้างสุขภาพ พละนาถัยให้แข็งแรง สมบูรณ์ กีฬาช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเยาวชน อีกทั้งช่วยให้อู้จักความสามัคคีในหมู่คณะ รู้จักมีน้ำใจเป็นนักกีฬา คือ รู้แพ้รู้ชนะ รู้ภัย เมื่อสำเร็จออกไปเป็นบัณฑิต ก็จะเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามีคุณภาพชีวิต"

วิจิตร ศรีสะอ้าน (2530) กล่าวว่า "กีฬา มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยปลูกฝังให้บุคคล มีคุณสมบัติด้านต่าง ๆ ที่พึงปรารถนาของสังคม ได้แก่ สุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ ความเป็นระเบียบวินัย ความสามัคคี ดังนั้น การกีฬาจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาให้ นิสิต นักศึกษา ได้ใช้พลังไปในทางที่สร้างสรรค์ เกิดความมั่นใจในตัวเอง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ ความมั่นใจในการเรียน และเป็นเลิศทางวิชาการต่อไป"

ชาตรี เมืองนาโพธิ์ (2530) กล่าวว่า "วัตถุประสงค์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อเป็นสื่อให้นักศึกษา ซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่ายิ่งของชาติ ได้มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตใจที่ดีงาม ร่างกายแข็งแรง รู้จักเสียสละและไม่เห็นแก่ตัว สร้างสรรค์ สามัคคีในหมู่คณะ ทำให้เป็นคนที่มีสำนึก กล้าทำ กล้าสร้างสรรค์ในสิ่งที่ถูกต้องดีงามมีเหตุผล ผลการพหุ กติกา รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักให้อภัย ตลอดจนมีฮีโรติบปะอีกด้วย"

ปัจฉัย บุณนาค (2532) กล่าวว่า "การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เป็นโอกาสหนึ่งที่นิสิต นักศึกษา และบุคลากรจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สามัคคีกัน มากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการพัฒนามาตรฐานและวัฒนธรรมการกีฬา ให้นำไปสู่ความเป็นเลิศ และเป็นแบบฉบับอันดีงาม"

ระจิต ตรีพุทธรัตน์ (2532) กล่าวว่า "การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีสุขภาพพลานามัยที่ดี มีระเบียบวินัย เคารพกติกาการแข่งขัน ประสานสามัคคีร่วมกัน การรู้จักอุทิศประโยชน์เพื่อส่วนรวม การแพ้หรือการชนะ จึงมิใช่สิ่งสำคัญของการแข่งขัน ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้จะช่วยให้นักศึกษา รู้จักพัฒนาตนเอง ให้เป็นบัณฑิตโดยสมบูรณ์"

จากคำกล่าวต่าง ๆ เหล่านี้ จะเห็นได้ว่า การกีฬา มีบทบาทสำคัญมากต่อชีวิตและ ความเป็นอยู่ของมนุษย์ เพราะการกีฬานั้นจะช่วยพัฒนาประชากรทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังคำกล่าวที่ว่า "กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ แก้กองกิเลส ทำคน ให้เป็นคน" การกีฬานั้นเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน โดยมุ่งสร้าง คุณภาพของพลเมืองให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกัน ได้อย่างผาสุก เพราะว่าสังคมปัจจุบันของมนุษย์มีแต่การต่อสู้แข่งขันกันเพื่อความอยู่รอด แต่ใน

แง่ของการแข่งขันกีฬานั้น แข่งขันกันเพื่อที่จะได้นำความรู้ ความสามารถที่ได้ฝึกฝนมานั้นไปปฏิบัติจริง ทำให้เกิดความชำนาญ สนุกสนาน และทำให้ร่างกายได้พัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นบุคคลที่มีคุณภาพต่อไป ฉะนั้นการแข่งขันกีฬาควรจัดให้มีขึ้นในหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะสถานศึกษาทุกระดับ เพราะสถานศึกษานั้น เป็นศูนย์รวมของวิชาการด้านต่าง ๆ ถ้าผนวกกีฬาเข้าไปด้วยอีกส่วนหนึ่งยิ่งจะเป็นการช่วยให้เยาวชนที่สำเร็จการศึกษาออกไป เป็นทั้งผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และยังเป็นผู้ที่มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรงสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ยังเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไปได้อีกด้วย ดังคำขวัญของ ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์(2528) ที่ทำให้ไว้ในโอกาสจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1 ที่จังหวัดนครราชสีมาซึ่งมีใจความตอนหนึ่งว่า

"กีฬาเป็นกิจกรรมสำคัญที่มีส่วนช่วยพัฒนาคุณภาพของเยาวชน ให้พร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไปในอนาคตได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะกีฬาช่วยส่งเสริม สุขภาพ อนามัยให้แก่เยาวชนของชาติ ตลอดจนสามารถปลูกฝังเยาวชนให้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีระเบียบวินัยดี มีความรับผิดชอบ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทั้งยังเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตให้แก่เยาวชนอันควรแก่การส่งเสริมและสนับสนุนอย่างยิ่ง"

จากคุณค่าและความสำคัญของกีฬาดังกล่าวข้างต้น ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาในระดับอุดมศึกษา โดยให้การสนับสนุนกิจกรรมนิสิต นักศึกษา ด้านกีฬา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้นิสิต นักศึกษา มีสุขภาพ พลานามัยที่แข็งแรง มีบุคลิกภาพดี มีจิตใจแจ่มใส มีน้ำใจนักกีฬา และสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬาออกเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) สนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาให้นิสิต นักศึกษา ได้มีโอกาสเล่นกีฬาในขณะที่มีเวลาว่าง เพื่อเป็นการออกกำลังกาย และการพักผ่อน เพื่อเสริมสร้างสุขภาพให้สมบูรณ์ 2) สนับสนุนงบประมาณสมทบสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย 3) สนับสนุนงบประมาณการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เริ่มมีขึ้นเป็นครั้งแรก ระหว่างวันที่ 18-25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2513 โดยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเผยแพร่และส่งเสริมการกีฬาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ โดยมุ่งหวังให้ นิสิต นักศึกษา ได้เสริมสร้างพลานามัยให้สมบูรณ์ พัฒนาจิตใจ และคุณธรรมให้เป็นผู้รู้แพ้ รู้ชนะ

รัฐภัย ตลอดจนสมานสามัคคีในหมู่นิสิต นักศึกษาทั่วไป และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 เป็นต้นมา สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐบาลได้ผลัดเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ซึ่งในระยะนั้นจะมีเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐบาลเข้าร่วมการแข่งขัน จนกระทั่งปีพ.ศ. 2528 ได้ขยายการแข่งขันให้กว้างขวางขึ้น โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาภาคเอกชนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันด้วย ซึ่งนับว่าเป็นการส่งเสริมการกีฬาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาให้กว้างขวางและครอบคลุมสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศอย่างแท้จริง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 เป็นต้นมา การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจึงมีสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมการแข่งขันตลอดมาจนถึงปัจจุบันปี พ.ศ. 2532 ซึ่งนับว่าการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยได้เติบโตขึ้นเป็นอันมาก

ในการส่งเสริมสนับสนุนการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยนั้น ทบวงมหาวิทยาลัย มีความมุ่งหวังว่า กีฬาจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างนิสิต นักศึกษาให้มีการพัฒนาทั้งในส่วนที่เป็นร่างกาย และในส่วนที่เป็นจิตใจ กล่าวคือ กีฬาจะเป็นเครื่องสร้างให้ให้นิสิต นักศึกษามีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง มีบุคลิกภาพที่ดี มีจิตใจเบิกบานแจ่มใส มีน้ำใจนักกีฬา มีระเบียบวินัย และมีความสมัครสมานสามัคคีในหมู่นิสิต นักศึกษา พร้อมกันนี้ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้พิจารณาเห็นว่า นิสิต นักศึกษาเป็นเยาวชนที่มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา ประกอบกับมหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์ที่ทันสมัยและบุคลากรมีความสามารถสูง ในอันที่จะพัฒนาให้ให้นิสิต นักศึกษามีความเป็นเลิศทางการกีฬาได้เป็นอย่างดีต่อไป จึงได้กำหนดให้มีการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยขึ้นทุกปี และในปี พ.ศ. 2532 นี้ เป็นการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 ซึ่งจัดการแข่งขันขึ้นที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการแข่งขันไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานิสิต นักศึกษา และบุคลากรให้มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รู้จักให้โอกาสแก่ผู้อื่น มีระเบียบวินัย รู้จักปฏิบัติตามกติกาและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อย่างบริสุทธิ์ใจ มีความทรหดอดทน รู้จักอดกลั้น รู้จักควบคุมตนเอง และมีความสามัคคี รู้จักร่วมมือกันปฏิบัติการต่าง ๆ อย่างกลมกลืน รู้จักแก้ปัญหาอย่างสันติ รู้จักสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม

2. เพื่อพัฒนามาตรฐานและวัฒนธรรมการกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ และเป็นแบบฉบับอันดีงามของการกีฬาระดับชาติ

3. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและสัมพันธภาพอันดีระหว่างนิสิต นักศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ

4. เพื่อส่งเสริม ทานูบารุง และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทย

จากวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยเป็นกิจกรรมสำคัญที่สามารถช่วยให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย รู้จักปฏิบัติตามกติกา กฎเกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยจะให้ได้ผลสมบูรณ์ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งสิ่งหนึ่งที่ขาดเสียมิได้ คือ การกำหนดข้อบังคับและระเบียบในการจัดการแข่งขัน เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางการปฏิบัติตามของสถาบันต่าง ๆ และนักกีฬามีความเข้าใจในสิ่งที่ตรงกัน เป็นหลักปฏิบัติ อย่างมีระเบียบ ไม่เป็นการได้เปรียบเสียเปรียบซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้การแข่งขันกีฬานั้นประสบผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ เพราะถ้าหากว่าไม่มีการกำหนดข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันแล้ว อาจจะทำให้เกิดปัญหาสับสนวุ่นวายมาก หรือเกิดการเอารัดเอาเปรียบ แ่งแย่งชิงดีชิงเด่นขาดระเบียบวินัยมุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม และปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้อาจจะเกิดขึ้นได้เพราะว่ามีจำนวนสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมในการแข่งขันเป็นจำนวนมาก และในขณะที่เดียวกันก็มีนักกีฬาจำนวนมากที่ไม่ได้มีโอกาสเล่น เรียนในสถาบันการศึกษาชั้นสูงจากความสามารถในเชิงกีฬา แต่ก็มีอีกจำนวนมากเหมือนกันที่มุ่งเอาเวลาเรียนไปเล่นกีฬาจนต้องเข้า ๆ ออก ๆ ไม่สามารถจบการศึกษาตามกฎเกณฑ์ที่สถาบันศึกษากำหนดเอาไว้ได้ และสถาบันบางแห่งที่ต้องการประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงของสถาบัน หรือมุ่งหวังชัยชนะมากเกินไปจนควรวินยานักกีฬาอาชีพบางคนหรือไม่ก็จ้างนักกีฬาที่เรียนจบแล้วมาเล่นในสถาบันศึกษานั้น สิ่งเหล่านี้อาจไม่เป็นผลเสียเลย ถ้านักกีฬาเหล่านั้นเป็นนิสิต นักศึกษาอย่างแท้จริง มีคุณวุฒิทุกประการที่จะเป็นตัวแทนของสถาบันการศึกษานั้น ๆ ซึ่งสิ่งสำคัญที่สามารถตรวจสอบและกำหนดคุณสมบัติของนักกีฬา ว่ามีสิทธิ์ในการแข่งขันได้หรือไม่ก็คือ ข้อบังคับและระเบียบการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ที่กำหนดขึ้นในปีที่มีการแข่งขันแต่ละครั้ง

ด้วยเหตุที่การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีลักษณะเฉพาะในส่วน ของกลุ่มสมาชิกซึ่งเป็นสถาบันต่าง ๆ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ผู้ที่มีสิทธิ์สมัครเข้าแข่งขัน คือ นิสิต นักศึกษา ของสถาบันสมาชิกเหล่านั้น และเนื่องจากมีสถาบันสมาชิกเป็นจำนวนมาก จำนวนนักศึกษาที่มีมาก การแข่งขันก็มีหลายชนิด การปฏิบัติการต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับ และระเบียบการแข่งขัน ย่อมจะมีข้อบกพร่องผิดพลาด และมีการลงโทษในลักษณะต่าง ๆ เกิดขึ้นได้ ผู้วิจัยในฐานะนักกีฬาที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมาแล้ว 4 ครั้ง และเคยแข่งขันกีฬาแห่งชาติ 10 ครั้ง เคยแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และระหว่างชาติมาแล้ว คือ กีฬาซีเกมส์ 5 ครั้ง รวมทั้งอื่น ๆ อีกมากมาย มีความเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับการกระทำผิด ข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จะมีเป็นปัญหา มากที่สุด ในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งจะเห็นได้ว่า ข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นเครื่องมือที่ สามารถตรวจสอบการกระทำผิดในกรณีต่าง ๆ ได้ แต่ถึงแม้ว่าจะมีการกำหนดหรือมีการปรับปรุง แก้ไขข้อบังคับและระเบียบอยู่ทุกปีก็ตาม ก็ยังมีการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบเกิดขึ้นทุกปี ซึ่งจะทำให้เป็นอุปสรรคในการจัดและการดำเนินการแข่งขัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจ ที่จะศึกษาการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบ ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 เพื่อทราบถึงการกระทำผิดที่เกิดขึ้น ในการจัดและดำเนินการแข่งขัน กีฬาทุกชนิด เพื่อที่จะได้นำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ในการปรับปรุงแก้ไขหรือป้องกันการกระทำผิดที่จะเกิดขึ้น ในการจัด และดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งต่อไปให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบ ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2532 เกี่ยวกับหลักฐานการสมัครและคุณสมบัติของนักกีฬา ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบ ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2532 เกี่ยวกับหลักฐานการสมัครและคุณสมบัติของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 เท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยถือว่าการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบ ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คือ การกระทำผิดที่ปรากฏลักษณะต่าง ๆ อยู่ในประกาศคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 เท่านั้น

2. ผู้วิจัยถือว่าแบบสำรวจการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบ ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือที่เชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2532 หมายถึง ข้อความที่กำหนดเพื่อบังคับใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาทุกชนิดในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 ซึ่งคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยได้ร่วมกันกำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติและดำเนินการแข่งขันให้ไปในทางเดียวกันอย่างมีระเบียบเรียบร้อย

ระเบียบคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬาชนิดต่าง ๆ กีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หมายถึง ข้อความที่กำหนดเพื่อบังคับใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 ซึ่งคณะกรรมการบริหารกีฬาวิทยาลัยได้วางไว้โดยอาศัยอำนาจและยึดหลักแห่งข้อบังคับคณะกรรมการกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามของสถาบันต่าง ๆ ให้ไปในทางเดียวกันอย่างมีระเบียบ

คณะกรรมการกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หรือเรียกชื่อโดยย่อว่า "ก.ก.ม.ท." หมายถึง คณะกรรมการที่ประกอบด้วย คณะกรรมการอำนวยการและคณะกรรมการบริหาร โดยมีรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธานกรรมการ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นรองประธานคณะกรรมการ มีอธิบดี หรืออธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เป็นสมาชิก เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และมีผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย อธิบดีกรมพลศึกษา เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและส่งเสริมสนับสนุนกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กำหนดและแก้ไขข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

คณะกรรมการบริหารกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หมายถึง คณะกรรมการที่ได้มาจากการพิจารณาแต่งตั้งของคณะกรรมการอำนวยการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นสมาชิก สถาบันละ 1 คน ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นสมาชิก จำนวนไม่เกิน 5 คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการบริหารเสนอชื่อโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอำนวยการ จำนวนไม่เกิน 5 คน กรรมการบริหารที่ได้รับการแต่งตั้งนี้อยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี และมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามวัตถุประสงค์และนโยบายที่คณะกรรมการอำนวยการวางไว้ คือ จัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยปีละ 1 ครั้ง จัดการและควบคุมดูแลการกีฬาระหว่างสถาบันสมาชิกให้ปฏิบัติและดำเนินการได้อย่างมีมาตรฐาน และเป็นไปตามข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย รวมถึงการจัดรวบรวมสถิติและทำรายงานการแข่งขันด้วย

การกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 หมายถึง การกระทำที่ไม่ถูกต้อง หรือเป็นการละเมิด ผ่าฝืน และขัดต่อข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับหลักฐานการสมัคร และคุณสมบัตินักกีฬาข้อ 6 และคุณสมบัตินักกีฬาตามระเบียบคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬานิตต่าง ๆ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยด้วย

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เทคนิคการกีฬา หมายถึง ผู้พิจารณาทั่วประเทศ หรือ คำอุทธรณ์เกี่ยวกับเทคนิคการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิด ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬานั้นเป็นประธาน ผู้จัดการทีมกีฬานั้นของแต่ละ มหาวิทยาลัย ๆ ละ 1 คน เป็นกรรมการ ผู้แทนคณะกรรมการเทคนิคการกีฬาเป็นกรรมการ และให้เลขานุการคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬานั้นเป็นกรรมการ และเลขานุการ

มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และเอกชน ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสมาชิกตามข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2532 ซึ่งคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เชิญเข้าร่วมการแข่งขัน

นักกีฬาทีมชาติ หมายถึง นักกีฬาซึ่งเข้าร่วมการแข่งขันในนามผู้แทนชาติไทย ในการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ การแข่งขันชิงชนะเลิศของโลก หรือ การแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย และได้รับการขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬานิตต่าง ๆ โดยมี ชื่อในบัญชีของการกีฬาแห่งประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อรวบรวมการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 ทั้งหมด
2. ทราบจำนวนการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 ของนักกีฬาชายและหญิง
3. เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุง แก้ไขส่วนที่บกพร่องหรือความไม่สมบูรณ์ของข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น